

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Var I ikke Galilæer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Var I ikke Galilæer", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 264. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid96703.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 93 .

Mel. Kommer, Sjæle dyrekjøbte, af *J. P. E. Hartmann* ; eller egen Melodi af *C. Balle* .

Var I ikke Galilæer!
Kaldte Eder Farisæer
Ei med Haan ulærde Mænd,
I som bragte først paa Tale
265 Ham, som laae i Dødens Dvale,
Men stod herlig op igien!

Jødelands Apostel-Skare!
Hvad i Verden kan forklare
Kraften i dit gamle Ord,
Som endnu gjør Underværker,
Har til stolte Mindesmærker
Kirker alle trindt paa Jord!

Ja, hvor kan, skiøndt Sproget døde,
Eders Ord paa Tunger gløde,
Trodse Vidd og Blok og Baal!
Hvor kan eders Aand i Norden,
I hver Stad og Vraa paa Jorden,
Tale Folkets Modersmaal!

Paaskemorgen, Pindsedagen,
Ikkun de forklare Sagen,
Gav jer alle Tungers Aand:
Aanden, som kan Alt udvirke,
Som i Jesu Christi Kirke
Løser alle Tungebaand!

Ikke jer det er, som tale,
Siger han, som kan befale,
Men det er min Faders Aand!
Derfor, skiøndt I tidlig døde,
Eders Taler evig gløde,
Smelter alle Sjælens Baand!

Sandelig, det var Guds Finger,
Som gav Bruden Ørnevinger,
Midt i Ørken Huus og Gaard,
Som gav Korsets Ord fra Østen
266 Sangerstemmen, Kæmperøsten
Giennem atten Hundredaar.

Derfor gløde vore Tunger,
Derfor sødt det i os sjunger,
Naar vi prise *Jesu* Navn,
Og vor Sjæl i Kirke-Ordet,
Smeltende ved Naade-Bordet,
Synker sødt i *Jesu* Favn!

Modersmaalet dybt sig bøier,
Let og liflig det sig føier
Efter Herrens Tankegang;
Yndigt selv, men blødt derefter,
Laaner Aand og Ild og Kræfter
Det af Sions Heltesang!